

Karjalan liitto ja Karjalan kysymys

Karjalan liitto on näytellyt merkittävää osaa karjalaisen siirtoväen asioita ajaessa ja valvoessa onnettomasti päättyneen sodan jälkeen. Korvauskysymyksen poistuessa päiväjärjestyksestä sitä odottavat uudet tehtävät. Karjalan kohtaloita eivät itse karjalaiset ole voineet määrätä. Sitä ei ole sanellut oikeus vaan raaka voima. Kaikkina aikoina. Karjalan liitolla on edessään laajat mahdollisuudet ottaa koko Karjalan asia ajettavakseen ilman vihaa ja ilman sarvia. Karjalan liiton vuosikokouksen ja vuosikertomuksen johdosta kiinnitimme huomiomme eräisiin liiton piirissä tapahtuneisiin toimintoihin.

Karjalan Liiton tehtävä karjalaisen heimon yhdyssi-teenä on edelleen ajankohtainen, sanotaan liiton vuosikertomuksessa. Onhan karjalaisen väestön pyrintöjään nykyisillä asuinpaikoilla jatkuvasti yhteisin voimin tuettava. Karjalaisuutta on vaalittava. Karjalan kysymystä on edelleen pidettävä vireillä. Sen ajaminen ei ole ollut eikä ole vihan ja koston vaan kaipauksen sanelema, sillä kuten Juho Kurki runossaan laulaa:

"Ei liene enemmän muuta maata, rantaa rakastettu kuin on Karjala sinua tuskan, ilon itkettäissä."

Liiton hallitukseen ovat kuuluneet puheenjohtajana kunnallisneuvos Eemil Luukka, varapuheenjohtajina varatuomari Mauno Laisaari ja kaupunginjohtaja Arno Tuurna ja muina jäseninä päätoimittaja Kalervo Haapasalo, toimitusjohtaja Urho Harmainen, piirisihtööri Ale Holopainen, tarkastaja Johannes Koikkalainen, agronomi Urho Kähönen, kunnallisneuvos Juhani Leppälä, kouluneuvos Erkki Paavolainen, kunnallisneuvos Eeno Pusa, taloustirehtööri Johan Pyy, varatuomari Einar Pyykkö, maanviljelijä Juho Pärssinen, maatalousteknikko Tauno Rahkjärvi, rovasti Toivo Rapeli, rovasti Aleksanteri Ryttyläinen, agronomi Yrjö Räsänen, agronomi Hannes Tiainen, ylijohdaja Veikko Vennamo ja talousneuvos Helena Virkki.

V. 1956 jaettiin raivaajapalkintoja kaikkiaan 170 perhelle sekä että Karjalaan jääneiden vainajain muistokiviä pystytettiin 30 hautausmaalle. Tähän mennessä on niitä kohonnut kaikkiaan 133 kpl. Mittavin monumentti on parhaillaan valmistumassa pääkaupunkiin. Sen kustannusarvio on yli 5 milj. mk.

Viime vuoden vuosikokouksessa otettiin Karjalan kysymys ensi kerran julkisen keskustelun alaiseksi. Olihan asiaan kiinnitetty huomiota jo ulkopuolistenkin taholta, ja jos karjalaisten kokouksessa asiasta vaiettaisiin, voisi vakiintua sellainen käsitys, että Suomi on ainoa maa maailmassa, joka on tyytyvänen nykyiseen olotilaansa ja rajoihinsa.

Vuosikokous lähetti Karjalan kysymyksen ponsiva-
hokuntaan, joka laati siitä julkilausuman, jonka ko-
kous yksimielisesti hyväksyi. Siinä sanottiin: »Karjalai-
sen väestön keskuudessa on usean vuoden ajan elänyt
ajatus Suomen ja Neuvostoliiton kesken tehtyjen poliittisten sopimusten tarkistamisesta. Tämä mahdolli-

Juho Maksimainen.

Vääpeli evp. Juho Maksimainen kuoli pitkäaikaisen sairauden murtamana Ruotsissa Karlstadin sairaalassa 7. 3. 1957. Hän oli syntynyt Rukajärvellä 1899. Siirryttyään 1920-luvulla Suomeen hän kävi kansanopiston, osallistui moniin lyhytaikaisiin kursseihin ja harrasti ahkerasti itseopiskelua. Suojeluskunnassa hän oli mukana koko ajan. Kuhmossa asuessaan hän oli perustamassa karjalakerhoa v. 1927 ja toimi sen puheenjohtajana. Muutettuaan Martiniemelle hän otti siellä aktiivisesti osaa karjalaisten rientoihin. J. Maksimainen osallistui sekä talvi- että jatkosotaan. Rauhnan palattua hän toimi Oulussa sotilassairaalan talouspäällikkönä kunnes joitakin vuosia, sitten muutti Ruotsiin, missä työskenteli ensin metsätyöntekijänä ja myöhemmin maanviljelijänä. Lähinnä kaipaavat vaimo ja lapet perheineen.

Juho Maksimaisen hautaus tapahtui 17. 3. -57 Ruotsissa Sannemon hautausmaalla.

— Juho Sevastjanoff — toinen merkittävä aunuksenkarjalainen vapaustaistelija kuoli Lieksassa ja haudattiin 31. 3. 57. Vainaja oli kotoisin Tiutian kylästä. Pyydetty henkilötiedot eivät ehtineet saapua painoon mennessä.

suus on käynyt yhä enemmän uskottavaksi viime ke-
sästä lähtien, jolloin Porkkalan alueen luovuttaminen
osoitti Neuvostoliiton hyvää tahtoa tässä suhteessa.
Jos tätä suuntaa kehittämällä voidaan toteuttaa luovu-
tetun Karjalan palauttaminen entiseen historilliseen ja
valtakunnalliseen yhteyteensä, täytyy koko karjalai-
sen kansan yksimielinen ja harras toivomus. Karjalan
Liiton vuosikokous pitää välttämättömänä, että maan
hallitus kiinnittää tähän kysymykseen vakavaa hu-
omiota. Olisi perusteellisesti selvítettävä olosuhteiden
muuttuminen niistä, joiden vallitessa Neuvostoliitto
saattoi pitää Karjalan alueen valtaamista strategisesti
tarpeellisenä, mutta jotka syyt nyttemmin ovat pois-
tuneet. Olisi osoitettava koko asian historiallinen, val-
tio-oikeudellinen, taloudellinen sekä yhteisiin intressei-
hin perustuva poliittinen tausta.